

Scénář k rozhlasové reportáži - pan Ilja Šedo

(zamíchání kávy – cinkání)

Ondra: Jméno Ilja Šedo. Narozen 5. května 1951 v Mariánských Lázních. Bytem Slovanská 155, Plzeň. Vzdělání - střední průmyslová škola stavební v Plzni. Zaměstnání - Západočeské muzeum v Plzni, pracovní zařazení - dokumentátor na přírodovědném oddělení. **(asi 25 s)**

(psací stroj)

Klára: Malý Ila vyrůstal s maminkou a sestrou. Rád vzpomíná na pana řídícího z Horšic u Přeštic, kam chodil do první třídy. Po přestěhování do Plzně vystřídal několik dalších škol. Jako všichni kluci rád řádil venku, hrál si na vojáky, zloděje a lupiče nebo všelicos sbíral. Svá studentská léta zakončil na stavební průmyslovce, aby mohl pomáhat své mamince s financováním domácnosti. **(asi 34 s)**

Ondra: Postoj k revizionistickým tendencím pravicově oportunistických a protisocialistických sil. **(asi 9 s)**

(psací stroj)

Pamětník: 12.07 - 12.26, 12.40 - 12.50 (29 s) Začali jsme to sledovat v tisku, začali jsme poslouchat rádio, co, jaký reportáže se dělaly, i v tej televizi, že jo, se začaly objevovat snímky, který nějakým způsobem začaly bejt smysluplný.

No, takže takhle pomaloučku jsme vpluli do toho šedesátého osmého, kdy už prostě tam už to naplno vřelo, jak se říkalo.

Klára: Tak jako mnoho dalších i pana Ilju Šeda poznamenal srpen 1968. Začal vnímat rozdělení společnosti na ty, kteří se přizpůsobili, a na ty, kteří se odmítli se situací smířit, jako třeba on. Bylo mu jasné, že straně se nedá věřit. Bylo mu jasné, že pokus stranu reformovat byl omyl. A proto během setkávání s panem Václavem Malým dospěl k rozhodnutí podepsat Chartu 77. **(asi 32 s)**

Pamětník: 24.12 - 24.46 (34 s) Taky si to do dneška pamatuju přesně to, ten pokojík. On měl pokojík až úplně nahoře skoro pod střechem, takový ty malý okýnka, který jsou tam v tom posledním patře, tak za tím jedním jsem mu to podepisoval. Tenkrát vytrhl z bloku takový kus papíru, a to byl formát tak A6, tuším. Všechny byly stejné a ten text, který se tam psal, byl všude stejnej: Souhlasím s podepsáním Charty 77.

Klára: Bylo to rozhodnutí, které mohlo ovlivnit nejenom život jeho, ale i blízkých a rodiny. Proto se svěřil jenom svojí manželce. A teď už nezbývalo než čekat, co udělá druhá strana. **(asi 14 s)**

Pamětník: 29.09 - 29.41 (32 s) A já, už když jsem tam takhle vylízal nahoru, tak jsem viděl, že tam stojí dva chlapi u černýho volva, a tak mi to jako zarazilo, protože jsem chodil dost brzo ráno okolo šestý do práce a tam většinou bylo liduprázdno, nikdo tam normálně nebejval, no, tak jsem šel, oni ke mně přistoupili a legitimovali se, no a řekli, že prostě musím jet s nima, no.

Ondra: Ilja Šedo, nepřítel státu I. kategorie. Zatčen za účelem podání vysvětlení. Spolupráci odmítá. **(asi 10 s)**

(psací stroj)

Klára: Bylo těžké ustát takový psychický nátlak trvajícím necelých 7 let. Měl však oporu ve své rodině a útěchu hledal ve víře. Světlem na konci tunelu se ukázal být listopad 1989, který mu nabídl příležitost dostudovat vysokou školu. Jeho osudem se stala knihovna Západočeského muzea v Plzni, kde ho můžete navštívit i dnes. **(asi 27 s)**